

ke steder og bliver det her. Så derfor kan jeg ikke se det helt unikke i, at man indfører delt bevisbyrde på det her område, hvor det netop meget, meget tit er den ene parts udsagn over for den andens.

Jeg synes, det kunne være interessant at høre: Hvem er egentlig offeret i det her? Og faktisk tror jeg, der samfundsmæssigt er utrolig meget vundet ved at få sat fokus på det her, få virksomhederne tvunget til at lave nogle politikker på det her område, så man helt præcist ved, hvordan man kan gribe sådan nogle sager an.

Altså det vil også sige, at en, der er blevet udsat for det, ved, hvordan hun skal tackle sagen, og jeg tror, man under alle omstændigheder må anvise os en anden mulighed for at sikre, at kvinder i højere grad tør tale åbent om det her.

Ole Sohn (SF):

Udgangspunktet for lovforslaget er, at vi skal have implementeret EU-direktivet om bevisbyrde i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn. Og det er vi i SF som udgangspunkt positive over for.

Vi finder, det er rigtigt, at man indfører delt bevisbyrde, og at man derved kan man sige, at der sker et skred, en ændring af bevisskravene for lønmodtagerne, hvorved der sker en forskydning af bevisbyrden til fordel for lønmodtagerne, og det finder vi alt andet lige er en fordel netop i disse sager.

Så er der blevet rejst en række spørgsmål i den foregående del af debatten omkring den delte bevisbyrde i sexchikanesager. Jeg deler nu ikke helt de betænkeligheder, der er fra Venstre og De Konservative, men jeg synes da, at når spørgsmålet er rejst, så skal vi have det afdækket under udvalgsbehandlingen, sådan at vi kan få loven implementeret her på denne side af jul.

Annette Jørgensen (DF):

Hovedparten af lovforslaget er en gennemførelse af Rådets direktiv af 15. december 1997 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn.

Det er noget uforståeligt, at der kan være sådan et håstværk med at få vedtaget direktivet. Når man læser om de omfattende høringssvar, der er indkommet, går det som en rød tråd gennem mange af svarene, at det er en urimelig kort frist, der har været til at udtale sig om lovforslaget. Det har været udsendt den 5. oktober, og man har ønsket svar den 13. oktober. De fleste har dog nået at give en form for svar, men for

Dansk Folkeparti er det påfaldende, at Dommerforeningen ganske enkelt har nægtet at udtale sig med den givne tidsfrist. Hertil kommer også, at bl.a. Dansk Arbejdsgiverforening og Kommunernes Landsforening har ret kritiske bemærkninger til lovforslaget.

Dansk Folkeparti er også kritisk over for lovforslaget, fordi vi finder, som det fremgår af flere høringssvar, at der ikke er sket en afklaring af borgernes retssikkerhed. Dansk Folkeparti mener, at der er gode elementer i forslaget, men vi finder, at det hastværk, der lægges for dagen, er helt uantageligt, når der henses til, hvilke konsekvenser forslaget vil få omkring bevisbyrden.

Det bliver nu spændende under udvalgsarbejdet at se, om der sker en afklaring af de mange tvivlsspørgsmål hos partierne, ligesom det kunne være interessant, hvilke kommentarer ministeren har til de omfattende høringssvar.

Lone Yalcinkaya (CD):

Som udgangspunkt kan CD støtte forslaget, fordi det bl.a. handler om at gennemføre et EU-direktiv. Det er jo altid positivt.

Det fremgår af bemærkningerne, at det kan være svært at bevise forskelsbehandling på arbejdspladserne. I dag skal man nærmest tilfældigt falde over en kollegas lønseddel, før man kan bevise, at der er en forskel på det.

Jeg håber inderligt, at lovforslaget her vil medvirke til, at lønforskellen på 10-20 pct. mellem kvinder og mænd kan udlignes. Det ligner da heller ikke noget!

I forslagets § 4 har ministeren valgt at gå ud over direktivets krav. Dette sker med ændringer i loven om ligestilling af kvinder og mænd. Dette betyder, at de regler, der kommer til at gælde på arbejdsmarkedet, også kommer til at gælde uden for arbejdsmarkedet. Det kan CD støtte. Det forekommer os umiddelbart rimeligt, at der er ens regler, uanset hvor man befinder sig.

I forslagets § 1 vælger ministeren igen at gå ud over, hvad direktivet kræver, selv om der i bemærkningerne står, at man ikke tilsigter at gå videre end direktivets krav. Man kan dog konstatere ved en læsning af en række høringssvar fra forskellige organisationer, at de ikke er enige med ministeren. Det er lidt underligt, at der tilsyneladende er forskellige opfattelser af, hvad direktivet kræver, når der er nedsat et implementeringsudvalg til at arbejde med det. Nu ved jeg ikke, om det er korrekt, at der her er tale om en overimplementering, men det er noget, vi under udvalgsarbejdet må få afklaret. Hvis det